

Nejc Pohar

Pesmi

Oko

Preplavljaš mi oči

Ko boš zdržal pogled v soju barvastih luči in peklenškega ritma

Takrat bom postal povodenj, preplaval tvoje telo in se vpil

Kot se list platane vpoji v tkivo mesta, kot se mladost vpiše v mehaniko gibanja

Enakomernega ponavljanja, rutine vsakega dne, rutine točno tega dne, skelelo bo

Oko bo potopljeno v med, v gosti zrak teme, skozi žareče šivankino uho

Vlečem zgodbo večnega prihajanja v vrtincih, enakomernem ritmu valov

Skozi tvoje telo te kličem, sklonim se h gladini, tanki plasti ostankov vode

Osmoza kliče iz luknjice, vrzite se na ulico, v bar, knjižnico, na veselje

Spuščajte zmaje v visokem vetru, urite dihanje, obračanje strani, bliskovite preskoke

Urite hitrost preklopa podobe, urite ure glasbe z neba, osuplosti ob sončnem zahodu

Natančnost barvnega nanosa določa intenzivnost zrenja, naključje se preliva

V kroniko sijoče prisotnosti, natančnega določanja letnih časov, zakopanih

V arheologijo bližnosti, sladkih melodij, ohranjanja drže

Nauči me o poteh živali in rastlin in strojev, o jezi, grehu, ki se dviguje z vzhodom

Nauči me o mrzli in očiščujoči vodi, pelji me k reki, položi me vanjo
 Čez moje oko naj stečejo časi odpuščanja in pozabe, noč visoke lune
 Čez moje oko naj stečejo vse oči, solze, pomešane z dežjem, makovo zrno,
 Podvojitve dveh ali treh in vseh, dihanje Lao Ceja, način bitja in bivanja
 Temno mleko kukavičjega gnezda, Adamovi lasje, srebro,
 Odprte hiše in okna katedrale, vršički dotikanja in božanje smrek,
 Nežna sapa, rosa začetka, rosa konca, pravilo kroga, arhitektura mreže
 Čez moje oko naj steče tvoje oko, se zazida vanj, pretekli vihar odpiranja,
 Skoplje vdolbino, kamor polagam besede, zavetje trajanja, slave in moči

Naj se kotalijo ognjene krogle v tvoj odsev na moji strani spanja,
 Naj počí zrklo sanjanja v mrtvi točki nevihte, v središčnici slovesa
 Proznosti podobe, ki ne skriva potovanja, temveč mirovanje v njem,
 Med obratom pozabljenja v nemo zgovornost bližanja misli in izreka
 Se odpira meja druge domovine

Padanja v čas

SK8

Spihal bom in zdrobil
 Kot se zdrobi
 Vetrobransko steklo pri petinpetdeset na uro
 Avtomobili frkajo zrak in za njimi se ne vidi
 Kako hitri so, pred njimi so že drugi
 Zrak se vrtinči in ohranja kostanjeve liste visoko
 Nad nebotičniki gnezdiijo ujede, njihov prostor
 Prostor letal, svetlečih pogledov, rokopisnih strani
 Če greš globoko dol in spet odkriješ isti detajl
 Te rani, zaboli in stisne ob zid, med dve vozili
 Tako lovijo kriminalce, tako pustijo čakati
 V našem mestu smo lahko ponosni na več stvari:
 jezera, slapovi, jame, avenije,
 botanični in živalski vrt,
 potohodci, trpki obrazi, mož, ki vam recitira Bevka,
 nočno življenje, barikade, skejt, igrišča,
 mnogo psov (več pasem, kot je imen za boga),
 drsališče in drstišče, včasih srne, redko angeli,
 bazen in baker, včasih labodi, redko smeh,
 resnost igre določa igrivost hitrosti, padanje,
 skejt je deska na štirih kolesih,
 najhitrejše mestno prevozno sredstvo,
 če zapelje čez platnice, izruva ključne strani,
 takšna je usoda, vedno pride ob pravem času,
 če zapelje čez prste, ponavadi boli,
 takšna je lastnost hitrosti, še neznanega obrata,
 turbulenca pride kasneje, vedno se zvrtniči za nazaj.
 V muzeje grejo ponavadi starejše ženske, in kar je
 grozno – takšne se tudi vrnejo.
 Vedno ostane zgodovina, kar si najbolj želimo.
 Vse drugo. Vse drugo bom.
 Spihal bom in zdrobil.

Zemljevid

Kako počakati na prečiščen veter z obzorja
 Zanko informacije, ki te cikla v polčasu
 Dihaj ozko, skozi nos naj te čoha srečka
 Kupljena v državi, ne spomniš se mesta
 Nacionalno vprašanje se drobi v glino
 Z njo lahko prekriješ strehe na vseh koncih
 Je zemljevid, pripet s krojaškimi buckami
 Vedno zrisan s skredo, da se laže briše
 Računaj sentimentalno: 1 Bosanc = 1 sekunda
 Vsak dan je ena bucka, na televiziji lahko
 Namesto vremena še danes, štejte državljani
 Mahajte surovi mladosti, daleč, iz aviona
 Skriti in prekriti s temnim dimom daritve
 V imenu najbližjega potnega lista pečat
 Kamen je sistem je organizem je stolp
 Tri vrste kupol so podrte, trije stolpi
 Nekdo spi in si z blazino zakriva obraz